

Nr 407

Av herr **Bengtson** i Solna m. fl., *angående omhändertagandet av övergivna bilvrak*

(Lika lydande med motion nr 348 i Första kammaren)

Bilskrotningsproblemet har under senare år kommit att bli alltmer svår-
bemästrat. Antalet utrangerade personbilar har sålunda ökat från ca 75 000
år 1962 till ca 97 000 år 1963, ca 134 000 år 1964 och uppskattningsvis
150 000 år 1965. De problem som sammanhänger med utrangeringen, främst
förekomsten av övergivna bilvrak, har helt naturligt ökat i motsvarande
takt.

Under 1964 framlade bilskrotningsutredningen ett betänkande (SOU
1964: 21) som varit föremål för en omfattande remiss. Vissa av de förslag
som utredningen framlade utsattes för väsentlig kritik medan andra synes
ha mottagits mera positivt. Emellertid har utredningen efter remissbehand-
lingen ej föranlett proposition till riksdagen. Detta dröjsmål med erforder-
liga åtgärder synes ha ytterligare accentuerat problemet med de övergivna
bilvraken.

Det bör kunna fastslås att det i första hand är bilägaren som bär ansvaret
för att det utrangerade fordonet blir omhändertaget på ett tillfredsställande
sätt. Det bör dock ej hindra att åtgärder vidtages från det allmännas sida i
syfte att stödja tekniskt och strukturellt utvecklingsarbete inom bilskrot-
ningsbranschen. I samband härmed bör även de olägenheter som är för-
enade med rådande exportförbud för järnskrot observeras.

Det har emellertid visat sig att vissa bilägare ej varit beredda att ta på sig
sitt ansvar utan i stället övergivit fordonet vid vägen eller på annans mark.
Möjligheterna att i dessa fall spåra ägaren och förmå honom att undan-
forsla bilvraket har visat sig vara mycket små. Även om antalet sådana
övergivanden ej är särskilt stort i förhållande till det totala antalet utrange-
rade bilar är olägenheterna i form av nedskräpning av naturen och farliga
lekplatser för barn för stora för att kunna accepteras.

De berörda myndigheterna synes för närvarande sakna tillfredsställande
legala möjligheter att komma till rätta med dessa problem, vilket även vits-
ordats såväl av bilskrotningsutredningen som av remissinstanserna. Det
är därför angeläget att regler utfärdas i form av en särskild lag om omhän-
dertagande av övergivna bilvrak. Denna lag bör kunna utformas på grund-
val av utredningens förslag.

I anslutning härtill måste emellertid även klarläggas vilken myndighet som bär ansvaret för att bilvraken undanforslas och omhändertas. Detta ansvar kan åvila väghållaren resp. markägaren, polismyndigheten, annan statlig myndighet eller alternativt kommunerna. Av praktiska skäl bör det emellertid enligt vår uppfattning i första hand ankomma på kommunerna, vilka som regel redan förfogar över lämplig renhållningsorganisation, att ansvara även för denna form av renhållning.

Under återopande av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att förslag rörande omhändertagande av övergivna bilvrak förelägges riksdagen.

Stockholm den 26 januari 1966

Bengt Bengtson

Gunnar Oskarson

Kurt Söderström

i Solna